

Gry i zabawy wzmacniające zmysł słuchu

Kim jestem? Co to jest?

Zrób listę wskazówek na temat osoby albo rzeczy znanej twojemu dziecku. Zadaniem dziecka jest wysłuchać wszystkich wskazówek i odgadnąć, o kim albo o czym jest mowa.

Wskazówka na temat osoby może dotyczyć ulubionego wujka: „Jest wysoki, ma ciemną brodę i zawsze przybija ci piątkę”.

Możesz ułożyć wskazówkę np. na temat lampy: „To coś mieszka w naszym pokoju i zawsze z tego korzystamy o konkretnej porze dnia. Włącza się i wyłącza, kiedy tylko chcemy”.

Dziecko musi dobrze się wsłuchać, żeby wyłowić wszystkie wskazówki, zapamiętać je i poskładać ze sobą w myślach.

Co to jest?

Dziecko zamyka oczy, a ty pukasz w przedmiot ręką lub łyżką. Zabawa polega na tym, że dziecko zgaduje, w co pukasz – jeśli dźwięki są trudne do rozróżnienia, zastosuj podpowiedzi: „Czy pukam w okno, czy w szklankę?”, „Czy pukam w stół, czy w piekarnik?”. Niektórym dzieciom trzeba będzie zawiązać oczy, żeby nie podglądały. Możesz prowadzić takie dziecko z pokoju do pokoju i pukać w różne przedmioty.

Rysowanie muzyki

Jest to sposób na absorbowanie dźwięku całym ciałem i przekształcanie go w sztukę.

Do tej zabawy potrzebna jest tylko kartka papieru (im większa, tym lepsza) i flamaster. Słuchając muzyki, mały artysta rysuje dowolne linie, które mogą się krzyżować albo łączyć ze sobą.

Cokolwiek dziecko narysuje, będzie dobrze. Kiedy uznasz, że nadszedł dobry moment, zmień muzykę, żeby twój artysta (również ty, jeśli rysujecie razem) mógł poczuć, w jaki sposób inna muzyka inspirowała do rysowania innych kresek, kółek czy mazów. Aby dokończyć, weźcie różne kolory kredek albo flamastrów i pokolorujcie każde pole powstałe na rysunku.

Tańczące dłonie

Włącz dziecku muzykę i pozwól, żeby jego ręce ruszały się w jej takt. Jeżeli dziecko chce użyć tylko palców, to mogą tańczyć na stole. Można w powietrzu grać na gitarze albo pianinie. Jeżeli chcesz dziecku zaproponować nową zabawę, niech wyklaskuje melodie o różnych rytmach. Może wyklaskiwać rytm potrójny, gdzie pierwszy dźwięk będzie silniejszy, albo odwrotnie – pierwszy delikatny, a dwa następne głośniejsze. Można też wyklaskiwać sylaby w imionach. Do imienia Olek dziecko zaklaszcze dwa razy, ale do imienia Aleksander – aż cztery. Można również wyklaskiwać

imiona wszystkich członków rodziny, bliskich znajomych, a także psa i kota.

Kierowanie ciuciubabką

Wyjdź z dzieckiem na dwór, użyj szalika, żeby zasłonić oczy dziecka na tyle, żeby widziało tylko swoje stopy. Zaczynij od domu i poprowadź dziecko np. w kierunku upatrzonego wcześniej drzewa, wydając polecenia głosowe: „Idź prosto – stop. Skręć w prawo i idź 5 kroków – stop. Teraz skręć w lewo i idź 8 kroków – stop”. Kontynuuj do momentu, kiedy dziecko dojdzie do drzewa i je obejmie. Wtedy zatrzymaj zabawę. Teraz skieruj dziecko z powrotem, podając wskazówki pojedynczo, aż dotrze do punktu startu. Następnie dziecko odsłania oczy i próbuje wskazać, które drzewo obejmowało.

Zabawa polega przede wszystkim na słuchaniu wskazówek i podążaniu za nimi, co sprawia, że dziecko bardziej dostraja się do własnego zmysłu słuchu.

Ptaki śpiewają, owady brzęczą

To doskonała okazja, żeby posiedzieć na dworze i posłuchać śpiewu ptaków. Kiedy dziecko naprawdę się wsłucha, zacznie rozróżniać melodie w śpiewie ptaków. W tym przypadku nieistotne jest, jaki to ptak i co mówi swoim śpiewem. Ważniejsze jest naśladowanie ptasich dźwięków oraz lokalizowanie dźwięku. Czy potrafisz powiedzieć, skąd dochodzi dźwięk i znaleźć ptaszka? Czy potrafisz naśladować gruchanie gołębia albo śpiew kanarka? Jeśli nie możecie posiedzieć na dworze, wykorzystajcie dostępne w Internecie nagrania – przeróżne ptasie śpiewy i zawołania. Kiedy dziecko słucha nagrania, może również podchwycić rytm, tonację, barwę, wzory powtórzeń zawołań.

Twoje dziecko może okazać się tak dobre w słuchaniu dźwięków, że zacznie rozróżniać brzęczenie różnych owadów.

Inne proponowane aktywności:

- rozmawiaj z dzieckiem, kiedy się ubiera, je, kąpie, ucz je słów i pojęć, takich jak: rzeczowniki, części ciała, przymiotniki, sposoby wyrażania czasu (wczoraj, później), kategorie (warzywa, owoce), czynności i emocje (zadowolenie, smutek)
- dziel się z dzieckiem własnymi myślami; nawet jeśli dziecko ma problem z reakcją werbalną, może rozumieć to, co do niego mówisz
- nie śpiesz się i dawaj dziecku czas na reakcję na twoje słowa, na wyrażenie myśli. Nie przerywaj, nie popędzaj go, ani nie zmuszaj do mówienia
- bądź aktywnym słuchaczem, bądź uważny; patrz dziecku w oczy, gdy mówi. Pokaż, że interesuje cięto, o czym myśli

- czytaj dziecku codziennie
- zabawa różnego rodzaju instrumentami (głośno, cicho, szybko, wolno, rozpoznawanie co za instrument gra, próby odtwarzania rytmu i sekwencji)
- mówienie do ucha z różnych odległości, mówienie przez tubę, naprzemienne szeptanie i głośne mówienie
- naśladowanie dźwięków zwierząt
- zabawy przy muzyce – rytmiczny marsz, bieg, podskoki ze zmianą kierunku na sygnał słowny, dźwiękowy.

Zdzisława Stopińska – terapeuta SI

W razie pytań proszę kontakt: laura_3@interia.eu